

رأی عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص استرداد اضافه
مالیات دریافتی موضوع ماده (۲۴۲) ق.م.م (ابطال بخشنامه
شماره ۳۳۲۰۷/۲۹۸۹-۲۱۱ مورخ ۱۳۸۲/۶/۲۳ رئیس سازمان
امور مالیاتی کشور و رأی شماره ۹۹۹۲/۴/۳۰ مورخ
۱۳۷۶/۹/۲۶ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی)

رأی هیأت عمومی:

به صراحت [ماده 242 قانون مالیاتهای مستقیم](#) در صورت وقوع اشتباه در محاسبه و دریافت مالیات اضافه و همچنین در مواردی که طبق قانون مزبور مالیاتی قابل استرداد باشد ، مسئولین ذیربط مندرج در ماده مذکور مکلفند گزارشی متضمن جهات قانونی و تعیین رقم قطعی مالیات و مالیات پرداختی و مبلغ اضافه دریافتی تهیه و تنظیم نمایند و پس از تایید مقامات ذیصلاح ، برگ استرداد مالیات اضافی صادر و یک نسخه از آن را تسلیم مؤدی و نسخه دیگر را به اداره امور اقتصادی و دارایی مربوط ارسال نمایند تا وجه آن را از محل وصولی جاری ظرف یک ماه به مؤدی بپردازد . نظر به این که مندرجات رأی شماره 30/4/9992 مورخ 1376/9/26 هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی و همچنین بخشنامه شماره 33207/2989-211 مورخ 1382/6/23 سازمان امور مالیاتی کشور مفید اتخاذ رویه و ترتیبی خلاف هدف و حکم صریح مقنن در باب ضرورت استرداد مالیاتی است که در نتیجه اشتباه محاسبه ، اضافه دریافت شده و یا به هر تقدیر باید مسترد شود ، بنابر این رأی و بخشنامه مذکور مستنداً به قسمت دوم اصل 170 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده یک و بند یک ماده 19 و ماده 42 [قانون دیوان عدالت اداری](#) ابطال می شوند .